

Foto: kieferpix © Getty Images

Samvittigheden kan tage fejl

Bibelen fortæller, at alle mennesker har en samvittighed. Samvittigheden måler ud fra sine normer. Hvis de normer bliver overholdt, resulterer det i en »god« samvittighed, ellers resulterer det i en »dårlig« samvittighed. Samvittigheden er ikke ufejlbarlig – derfor skal den altid spørges, hvor den har sine normer fra. Samvittigheden er kun troværdig, hvis den er justeret ind efter, hvad Gud siger.

Samtidig ved samvittigheden ikke alt. I Bibelen i Johannes' første brev kapitel 3, vers 18-24, kaldes samvittigheden for et menneskes »hjerter«. Her kan man læse, at selv om samvittigheden kan have ret, når den fortæller et menneske, at det ikke lever så kærligt, som Gud har skabt det til at leve, så kan den samtidig tage fejl. For den ved ikke det, Gud ved: nemlig at Jesus har betalt alle menneskers straf.

Så mennesker kan alligevel have god samvittighed overfor Gud, selv om de overtræder Guds vilje! For hvis nogen beder Gud om tilgivelse, er forholdet til ham i orden – selv om samvittigheden i mennesket måske mener noget andet.

Sprint Aagaard Korsholm

Indre Missions andagter
NETANDAGTEN.DK
70 300 150
Nye andagter hver dag

FÅ APPEN 'ORD TIL EFTERTANKE' GRATIS

DOWNLOAD PÅ Google Play

DOWNLOAD PÅ App Store

Jesusnet.dk

Hvorfor bede til Gud?
Læs et svar på: jesusnet.dk/svar/3469

SJÆLESORGLINJEN

HAR DU BRUG FOR AT SNAKKE MED NOGEN?

HVER MANDAG AFTEN
KL. 19.00 - 22.00

82 271 333

Indre Mission

Et ord med på vejen

Udgivet af Kirkelig Forening for den Indre Mission i Danmark.
ISSN 0901-2362 - 125. årgang
Ekspedition: Tlf. 82 27 13 37, email: ar@imh.dk
Redaktion: Morten Stubkjær Klausen, email: msk@imt.dk
Ansvarshavende redaktør: Asbjørn Asmussen, tlf. 82 27 13 54, e-mail: aa@imt.dk
Hjemmeside: jesusnet.dk/etord.
Layout: Ben Haman

Foto: Anette Ingemansen

Bag tremmer fandt han sand frihed

Kurt var en succesfuld forretningsmand, men endte i landsretten og blev dømt til at afsone en fængselsstraf ▶

► Når man er ung, ved man ikke, hvilke svingninger ens liv tager,« siger Kurt Henriksen, der voksede op i Vallensbæk og kom i en kristen ungdomsforening i Herlev. Han uddannede sig til elektronikmekaniker og arbejdede i radiobranschen og senere i IT-branschen. Efter en cand.merc.-uddannelse, startede han i 1991 en IT-virksomhed.

Han fik succes og var god for et tocifret millionbeløb. Han købte en liebhaverejendom med flere biler, pool, heste og båd og store udenomsarealer, som familien kunne boltre sig på. Til gengæld arbejdede Kurt mellem 80 og 100 timer om ugen.

»Det gik hårdt ud over min familie, og det kunne mit ægteskab ikke holde til,« fortæller han.

Bedraget

Han gled også væk fra sin kristne tro.

»Langsomt prioriterede jeg mit arbejde højere og var mere optaget af at tjene penge end at bruge tid med Gud,« siger Kurt, som besluttede at drosle ned i firmaet. Han blev kontaktet af to sælgere, som ønskede at indgå i et freelance-samarbejde under hans ledelse. De virkede pålidelige, så Kurt besluttede sig for at indgå i et samarbejde med dem.

En tid gik det virkelig godt for virksomheden, men en dag i 2008 kontaktede politiet ham. Det viste sig, at de to sælgere havde bedraget kunder for millioner. Som chef var det hans ansvar, og Kurt blev anholdt.

Senere medførte det, at hans virksomhed gik konkurs.

Min verden brød sammen

»Jeg sad i mange timers forhør, men stod helt uforstående for, hvad der var sket,« siger Kurt, der blev varetægtsfængslet.

»Jeg var i chok, men jeg trøstede mig med, at jeg ville blive løsladt næste dag, og så ville det være overstået.«

Men retsmødet næste dag endte med, at han blev varetægtsfængslet fire uger i Vestre Fængsel i København.

»Der brød min verden lidt sammen, og min hjerne lukkede ligesom ned, så jeg husker ikke meget fra den tid,« fortæller han. Oplevelsen i Vestre Fængsel var langt værre, end han havde forestillet sig.

»Min celle var uhumsk, og jeg skulle være på cellen i 23 timer i døgnet, og når jeg endelig fik lov til at komme ud på gårdtur, var det sammen med de hårde kriminelle,« husker Kurt.

Det var en lettelse, da han blev overflyttet til Blegdamsvejens Fængsel. Han fik arbejde i fængslets vaskekælder, men uvisheden og chokket over hans situation tyngede meget. En dag, da han var alene i vaskekælder, bad han til Gud.

»Jeg tænkte, at måske havde han ikke helt opgivet mig alligevel. Det gav mig ro, og jeg følte, at der var en, der ville høre på mig. Måske kunne jeg alligevel også blive tilgivet,« siger Kurt, der oplevede, at Gud svarede ham – et vendepunkt, som han beskriver som sin redning.

Foto: Anette Ingemansen

»Jeg følte faktisk, at Jesus gav mig den tilgivelse, jeg havde brug for, og jeg fandt en fred, som blev begyndelsen på et fornyet liv med Jesus og en vej til, hvor jeg er i dag,« understreger han.

»Det betyder meget for mig, at Jesus ved, hvad det vil sige at føle sig sølle, som jeg følte mig. Han bar korset mod Golgata og blev pisket. I fængslet var der ingen, der så mig, men jeg oplevede, at det gjorde Jesus. Han gav mig min værdighed tilbage,« forklarer Kurt.

Kurts advokat vurderede, at den endelige afgørelse ville være en betinget dom på et halvt år, men dommen i byretten lød på to års ubetinget fængsel. Da den blev anket til landsretten, blev den skærpet med et halvt år.

»Jeg forstod ikke, hvorfor straffen blev skærpet. Jeg følte mig hjælpeløs og ensom, men jeg vidste, at Jesus var der. Han forstod min situation,« siger Kurt.

»Det vigtigste for mig var, at Jesus frikendte mig.«

Langsomt begyndte noget at forandre sig indeni ham.

»Jeg begyndte at håbe, at Jesus ville hjælpe mig igennem denne tid og give mig fred. Jeg vidste, at jeg aldrig ville kunne eje en virksomhed igen. Jeg havde en gæld på flere millioner kroner, som jeg aldrig ville kunne betale. Men på en underlig måde gav det mig en tryghed, for det var ude af mine hænder, hvad der skulle ske i fremtiden,« siger Kurt.

Han afsonede dommen i det åbne fængsel i Sønder Omme, men efter et halvt år blev han sendt hjem med fodlænke.

Den bedste glæde

Kurt husker tiden med materielle goder, der gav ham øjeblikkelig glæde.

»Men det var glæder, der var kortvarige,« siger Kurt, der nu arbejder som administrator i København.

I dag oplever han en anden form for glæde.

»Den er jo helt anderledes, fordi det jo ikke er en glæde, som forsvinder. Den kommer fra Gud, og den giver mig tryghed og frihed. Jeg er taknemmelig, fordi jeg er kommet hjem til Gud igen. Jeg har fået evigt liv, og det er alt, hvad jeg behøver at eje,« slår han fast.